

הנורמליזציה בעיני אזור מצרי

לקשור אותם להסכם השלום המצרי-ישראלי, על מנת למצוא, סוף-סוף, את הפיתרון הכולל למשבר המזרח-התיכון.

יש לעודד את הדרג הדיפלומטי ואת יצירתו של דו-שיח ענייני, הבונה אמון והבנה הדדית ומפזר פחדים וספקות, תוך ויתור על עמדות קיצוניות. יש לקיים את כל השיחות והמגעים הללו בלשון זהירה ובעין

חשוב, עד כמה המישורים התחיקתיים והמינהגיים חברתי שונים זה מזה. הרצון להקל ככל האפשר על יצירת המגע הראשון בין האזרחים הפשוטים משני צדי המיתר, והשאפה להגן על האזרחים ולהבטיח את ביטחונם ותנאי-חייהם, הפכו ליסוד הנכון לפעולה הדיפלומטית של המישורים המודרניים.

הנציג הדיפלומטי הוא המבטא את רצונה של האומה בחוץ-לארץ בלבד. בפרט לאחר יישום הדיפלומטיה והתרת התנגשותה של דעת-קהל הופשית בכל מה שכווץ בנושא המורכב ששמו מדיניות-החוץ. ייתכן שההליכה לקראת טובת המדינה והתיאום שבין המגמות בדעת-הקהל היא אחת הבעיות העדינות של הדיפלומטיה בתזמון. קיימת תיקווה גדולה שהעמים השונים יצליחו, באמצעי-לחץ פנימיים, להשפיע על ממשלותיהם ליצור שלום המבוסס על יסודות חזקים, כדי שחדיפולומטיה, בשיטותיה המסורתיות, תצליח לגשר בין כל העמים ותוביל אותם אל עולם טוב יותר, שבו השלום הוא אלמנט קובע.

לאחר יישום השלב הראשון של נסיגת ישראל לכו אל-עריש — ראס-מוחנד בסיני, תיכנס הנורמליזציה ביחסי ישראל-מצרים לתקופה, בהתאם למה שנוסח בהסכמי קמפ-דייוויד ובהסכם השלום הישראלי-מצרי.

באורח טבעי יתחילו צעדי הנורמליזציה בדרג הדיפלומטי, על-ידי החלפת שגרירים, ניהול משאומותן ועריכת הסכמים. מתקבל היה יותר על הדעת, שהנורמליזציה תיפתח דווקא באמצעות שיגור שתי מישלחות, לאו דווקא של דיפלומטים, שמיספר חבריהן יהיה מצומצם, על מנת שאלה תתאמצנה ליצור מיסגרת ליחסי-שכנות טובים ותחפשנה את הדרכים לביסוס של שיתוף-פעולה הדוק. אילו התחלנו בשטח הזאת, לבטח היינו מבטחים את כשירותן של שתי השגרירות, ואלה היו יכולות להיות ערוכות להתמודדות

יש לעבד תוכניות משותפות לסיכוסיונים על נושאי השלום והקידמה באזורנו

ולטיפול הולם בכל צורכיהם של שני העמים — המצרי והישראלי.

למרות ששני העמים, המצרי והישראלי, לא יוכלו לשכוח במהרה את כל המילחמות, הדם והשינאה, ולא יוכלו להגיע איש אל לב שכנו ברגע שבו אכן יוחלפו השגרירים ויחתמו ההסכמים הראשונים, צריך

מאמרו של ד"ר ממדוח תוופיק מקאהיר, התפרסם ב-16 בינואר 1980 ביומון הקאהירי „אל-אחבאר“, במדור המקביל למדור „פרוס“ של „העולם הזה“. זוהי הפעם הראשונה שנושא הנורמליזציה בין ישראל למצרים נדון באורח פומבי, מעל דפי העיתונות, על-ידי אזרחים מצריים שאינם מכהנים בתפקידים רשמיים. להלן תירגומו המלא של המאמר.

עובדה: הנורמליזציה בין מצרים וישראל עתידה להיפתח אחרי השלב הראשון של הנסיגה המלאה של ישראל מסיני, ב-25 בינואר 1980.

יהיה זה אך טבעי, שאחרי המילחמות והכרזת השלום יכונן קשרים טבעיים שיסודם בהכרה בזכר יות העמים, בריבונותם ובשיתופם בתהליך השלום. את היסוד הבריא היחיד לשמירה על השלום אפשר למצוא ביצירת שיתוף-פעולה בין עמים חופשיים, בעולם שבו הכל נהנים מאושר, רווחה וביטחון.

הנורמליזציה אחרי המילחמות הינה כורח מציאותי להשגת רווחת העמים, מפני שהמילחמות העסיקו את

למען יחסים של שלום בכל התחומים - המדעיים, הטכניים, התרבותיים והכלכליים

האזרח הפשוט ואת המנהיגים באותם ימים שבהם היה עליהם להתפנות למעשה, ולעסוק בפיתוח כלכלי-חברתי בעולם המלא ממילא בעיות של אינפלציה ושבי-תות. זהו עניין הכרחי ורחוף בעיקר לאחר שהסתיימה תקופת הבדידות הפוליטית והתוקפנות הצבאית, לאחר שכל העמים התחייבו, במגילת האו"ם, לוותר איש לרעהו ולחיות יחד בשלום ובשכנות טובה.

השגת היציבות הפוליטית והרווחה החברתית לי-אזרח הפשוט היא אולי התוצאה הטבעית של אותה שמירה על יחסים של שלום בכל התחומים — המדעיים, הטכניים, התרבותיים והכלכליים, המושפעת מן העובדה שהאזרח הפשוט הוא השואף והמדברן את מנהיגיו לשפר את רמת החיים בארצו.

קשרים כלכליים הינם למעשה מוקד המגעים ה-טבעיים, בגלל התועלת המיוחדת שתבוא בעיקבות ביטול הסייגים על המיסחר, התיירות והמכס; ב-עיקבות חילופי מידע, הקלת הדרכים להעברת מידע טכנולוגי, שיפור דרכי התחבורה, העברת סחורות ו-הגנה על זכויות האזרח. אלה הם יתרונות מוכרים, שניתן להשתמש בהם לאחר יצירת אקלים פוליטי נכון. היתרונות הללו יושגו תוך כדי התייעצות, הסכמה הדדית ופעולה עניינית משותפת בכל הדרגים, כש-המטרה המשותפת לשני הצדדים מוסכמת: השגת רווחת האדם ואושרו בכל אתר ואתר.

על מנת להבטיח קשרי-שלום טבעיים נולדה ה-תיאוריה, שאין תחליף לפעולה דיפלומטית על מנת לארגן קשרים מדעיים, תרבותיים, כלכליים ולעודד תוכניות משותפות.

הדרג הדיפלומטי מילא תפקיד חשוב בהשגת ה-נורמליזציה בין הגוש המזרחי לגוש המערבי, באמצעות חילופי תרבות ופוליטיקה וביקורים הדדיים של נציגי העם וראשי הממשלות. למרות כל מה שקרה ומה שקורה לעתים קרובות, כאשר סיסמות השלום טובעות במלל ההצהרות על המשך המאבק והעוינות, עמי שני הגושים הצליחו, בעבודה דיפלומטית שקטה, לפתור חלק ניכר מבעיות עמי אירופה, שהיו תלויות ועומדות

הישראלים והמצרים חייבים ללמוד מניסיונם של הדיפלומטים המשופשפים באירופה

מאז מילחמת-העולם השנייה. הבעייה המרכזית היתה בעיית ברלין. עמי המערב הצליחו לכוון יחסים טבעיים עם העם הסיני; עמי אפריקה ואסיה השתכנעו בצורך לשאת פעולה, חרף השוני בזהותם ובמרכיבי האישיות; כל זאת לאור העיקרון של דו-קיום בשלום, כתחליף ההגיוני היחידי להרס טוטאלי.

הדרג הדיפלומטי שוב לא היה אמצעי חיוני להשגת תביעות השליטים. הפעם המטרה היתה לממש, הלכה למעשה, את האינטרסים העליונים של העם, ולא

חרף העבר ולמרות האילחמות, הדם והשינאה, יש ליצור אמון ואמונה

פקוחה וערנית, שתשים לב לסתימת הבורות הפעורים בין העמדה המצרית והעמדה הישראלית בתוך המכלול הרחב של נושא האוטונומיה לפלסטינים ומצבה ה-מיוחד של ירושלים. יש לדאוג למיזור השטות העבר, המושרשים בליבותיהם של הישראלים, ולדאוג להעמיר דם על התחייבויותיהם הבסיסיות בכל הנוגע לזכויות הפלסטינים.

הישראלים והמצרים חייבים ללמוד מניסיונם של הדיפלומטים המשופשפים באירופה, החיה בצל ה-דטאנט, על מנת להתגבר על בעיות ולממש ביטחון פסי-לאחר מירוץ הזיון שבו היו נתונים בשנות העימות הצבאי. אצלנו, בישראל ובמצרים, יש לפקח על כל תוספות הנשק ופריטי הציווד הצבאי המגיעים אל אחד משני הצדדים.

חשוב ששני העמים יפעלו תוך החלטה נחושה לא להתערב בענייני עם הזולת. יש להניח לכל עם לקבל החלטות, לא לפגוע בזכויות האזרחים ולוותר; לוותר הרבה למען העיקרון של דו-קיום בשלום ולמצוא פית-רון של שלום לסיכוסים ולמחלוקות. כל זאת על מנת ליצור עולם שבו ישלטו השכל הישר וההגיון — לא הרגשות.

מכיוון שבעיית הנורמליזציה מעסיקה את השלי-טים יותר מאשר את האזרחים, למחות בשלב הראשון, מוטלת החובה דווקא על הפוליטיקאים לדאוג לדינמי-קה של הנורמליזציה: כדי להגשים דו-קיום בשלום יש לעודד שיתוף-פעולה וליצור הבנה הדדית וקשר ישיר בין העם המצרי והעם הישראלי בכל התחומים. כך, למשל, יש לקבל בברכה מדענים, עיתונאים, אמנים ונציגיהם שלהם בכל התחומים. עלינו מוטלת המשימה

1980/1/16

الرأي للشعب

الرأي للشعب

الشعوب .. وتطبيع العلاقات

سوف يتم تطبيع العلاقات بين مصر واسرائيل بعد انتهاء المرحلة الاولى للانسحاب الاسرائيلي الكامل من سيناء في الخامس والعشرين من شهر يناير الحالي .

وانه من الطبيعي ان تنشأ بعد الحروب والقرار السلام علاقات طبيعية تقوم على الاعتراف بحقوق الشعوب وسبلاتها وتعاونها ومساهمتها في حركة السلام .

بملم المستشار د . ممدوح توفيق

تبادل السفراء وعقد المعاهدات وانما بالاحساس بالامان وبصدق التوافق وتبينة الجو او المناخ السياسي اللامتن لقيام خطوات التطبيع من الضروري الاعتراف بالوضع الامدالة للشعب الفلسطيني ومدينة القدس وقاء للالتزامات التي حددتها وثائق كامب ديفيد الخاصة باطار التوبة الشاملة وملاحقتها

להזמנם לוועידות, לאסיפות, להרצאות, לדיונים ו-להחלפת מידע. יש להציע תוכניות משותפות וסימפוזיום-נים על בעיות השלום והקדימה באזור, ולטפל בכל תחומי התרבות, ההסברה והחברה. יש לעשות הכל על מנת לעודד התודעות, ולבנות יחסי-ידדות בין המוני שני העמים. כל אלה על מנת לזכות ולהגיע לבסוף לניצחון השכל והחיים הטובים. הרצון להתקדם חזק יותר מרוחות האיבה והחרס.

ד"ר ממדוח תוופיק, קאהיר